

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/99/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010180
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121010180.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného U. N. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 10. novembra 2021, o odvolaní okresného prokurátora a poškodenej U.. U. N. N. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 1.6.2021, sp. zn. 7T/7/2021, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného U. N., nar. XX.XX.XXXX v V., trvalým pobytom V. V., F. 1, podľa § 285 písm. b) Tr. por. za skutok, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 29. 04. 2020 v čase okolo 19.30 h v V. V. na parkovisku, na ulici U. cesta, po predchádzajúcom slovnom konflikte, pri ktorom U.. U. N. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom F. 1, V. V., sotil do dverí osobného motorového vozidla zn. M., model F., ev. č. V. XXX I., jej privrel ľavú ruku dverami vozidla M. v časti pántov dverí, kde sa jednalo o dvere na strane šoféra, čím takto U.. U. N. N. spôsobil zranenia, a to pomliaždenie ľavej ruky na chrbtovej strane s krvnou podliatinou v podkoží o ploche 2 x 2 cm, ktoré bola sprevádzaná bolestivosťou pri stlačení, pomliaždenie ľavého zápästia a predlaktia s opuchom a krvnou podliatinou v oblasti ľavého lakťa, pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu na vonkajšej strane stehna s krvnou podliatinou - podkožným výronom veľkosti 2 x 2 cm a povrchové pomliaždenie chrbta v drierkovej oblasti ľahkého stupňa prejavujúce sa začervenaním a palpačnou bolestivosťou s dobou liečenia 4 - 5 týždňov,

ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

spod obžaloby o s l o b o d z u j e ,
pretože tento skutok nie je trestným činom.

II. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú U.. U. N. N., nar. XX.XX.XXXX v U., trvalým pobytom V. V., F. 1 a jej čiastočnú právnu nástupkyňu X. zdravotnú poisťovňu, a.s., pobočka V. V., so sídlom V. V., F. XX, IČO: XX XXX XXX, odkazuje s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

III. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

IV. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodenej U.. U. N. N. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 1.6.2021, sp. zn. 7T/7/2021 bol obžalovaný U. N. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby za skutok, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 29. 04. 2020 v čase okolo 19.30 h v V. V. na parkovisku, na ulici U. cesta, po predchádzajúcom slovnom konflikte, pri ktorom U.. U. N. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom F. 1, V. V., sotil do dverí osobného motorového vozidla zn. M., model F., ev. č. V. XXX I., jej privrel ľavú ruku dverami vozidla M. v časti pántov dverí, kde sa jednalo o dvere na strane šoféra, čím takto U.. U. N. N. spôsobil zranenia, a to pomliaždenie ľavej ruky na chrbtovej strane s krvnou podliatinou v podkoží o ploche 2 x 2 cm, ktoré bola sprevádzaná bolestivosťou pri stlačení, pomliaždenie ľavého zápästia a predlaktia s opuchom a krvnou podliatinou v oblasti ľavého lakťa, pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu na vonkajšej strane stehna s krvnou podliatinou - podkožným výronom veľkosti 2 x 2 cm a povrchové pomliaždenie chrbta v driekovej oblasti ľahkého stupňa prejavujúce sa začervenaním a palpačnou bolestivosťou s dobou liečenia 4 - 5 týždňov,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. boli poškodení U.. U. N. N., nar. XX.X.XXXX a X. zdravotná poisťovňa, a.s. pobočka V. V., odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 4.8.2021. Najprv poukázal na napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie. Stotožnil sa s tvrdením súdu, že všetky procesné strany, ako aj účastníci konania vypovedali počas celého konania zhodne. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo k roztržke ohľadom dokladov od osobného motorového vozidla, kde v dôsledku uvedenej roztržky došlo k poraneniám poškodenej.

Nestotožnil sa ale s argumentáciou súdu, že jediným dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovaného bola výpoveď poškodenej. Závery odborného vyjadrenia vypracovaného počas prípravného konania podporujú výpoveď poškodenej ohľadom mechanizmu vzniku jej zranení. Skutočnosť, že znalec nevyvylúčil možnosť, že zranenia si spôsobil sama poškodená aktívnymi vystupovaním v konflikte s obžalovaným, nemôže byť na jej ľarchu. Súd pri rozhodovaní mal za to, že počas konania nebol preukázaný zámer obžalovaného ublížiť poškodenú a z uvedeného dôvodu nebolo možné jeho konanie považovať za trestný čin. V predmetnej trestnej veci bol ustálený skutkový dej tak, ako bol uvedený v obžalobe.

Samotná skutočnosť, že poškodená aktívne vystupovala v konflikte nespochybňuje priebeh skutkového deja. Naopak potvrdzuje výpoveď poškodenej, že obžalovaný konal voči nej aktívne, keď je zobral doklady od vozidla, ktoré ona chcela získať späť a aktívne jej v tom bránil. Za takejto situácie od poškodenej nemožno očakávať, že zostane v konflikte pasívna a nebude sa snažiť brániť, resp. získať naspäť doklady, na ktorých jej záležalo. V prípade pochybností o spôsobe vzniku zranení poškodenej mohol súd

nariadiť doplnenie dokazovania, či už vypočutím znalca alebo iným dôkazným prostriedkom. Skutočnosť, že sa poškodená nesťažovala v čase skutku na zranenia, je možné pripísať jej psychickému rozrušeniu, v dôsledku ktorého nemusela mať poškodená vedomosť o zraneniach. Uvedené potvrdzuje aj výpoveď svedkyne U. T., ktorá uviedla, že poškodená bola po skutku v zlom psychickom rozpoložení.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.8.2021. V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi okresného súdu. Žalovaný skutok nespáchal a poškodenej nikdy ľavú ruku tak, ako to opisuje vo svojej výpovedi nepribuchol vo dverách auta, ani na ňu nijakým spôsobom nikdy netlačil. Svedok G. O., ktorý ako jediný okrem neho a poškodenej mal možnosť byť bezprostredne

pri celom incidente, nakoľko po celý čas sedel na strane spolujazdca, a tak bol priamym svedkom ich výlučne slovnej výmeny názorov, vo svojej výpovedi opakovane uviedol, že poškodenú nesotil, ani netlačil o dvere vodiča OMV M. F., ani jej nepribuchol alebo iným spôsobom nepritlačil ľavú ruku do dvier vodiča.

Svedkyňa U. T. rovnako nevidela, že by mal poškodenú nejako fyzicky napadnúť. Vo svojej výpovedi vyslovene uviedla, že nevidela, či dvere na aute nejako pribuchol alebo len pritlačil, resp. pritláčal poškodenú ruku. Taktiež uviedla, že sa na nich vkuse nedívala a ani nevie, či mala poškodená ruka vo dverách, v čase keď údajne zakričala „au“. Rovnako vo svojej výpovedi priamo na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená sa aktívne snažila vytrhnúť mu doklady z ruky keď stáli hneď vedľa osobného motorového vozidla a tak je pravdepodobné, že sa počas tohto naťahovania mohla udrieť aj sama. Rovnako na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok G. O.. Z uvedeného vyplýva, že nikto zo svedkov nevidel, že by akýmkoľvek spôsobom fyzicky napadol poškodenú, okrem vzájomného doťahovania sa o doklady od OMV I. F..

V úradnom zázname hliadky OR PZ v V. V. zo dňa 11.05.2020, privolanej na miesto činu je uvedené, že „počas našej prítomnosti nedochádzalo medzi manželmi k žiadnemu fyzickému kontaktu, nikto nebol zranený, ani nám nikto nič v súvislosti s fyzickým konfrontovaním neoznamoval“. V ďalšom na podporu svojich tvrdení poukázal na judikáty R 46/1963, R 38/1970 a R 56/1994.

Poukázal tiež na odborné vyjadrenie č 20/2020 vypracované znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia U. U. M., z ktorého vyplýva, že na tele poškodenej boli po incidente zo dňa 29.4.2020 podľa dostupnej zdravotnej dokumentácie zistené zranenia, a to: pomliaždenie ľavej ruky na chrbtovej strane s krvnou podliatinou (krvný výron - hematón) v podkoží o ploche 2x2 cm, ktorá bola sprevádzaná bolestivosťou pri stlačení, pomliaždenie ľavého zápästia a predlaktia s opuchom a krvnou podliatinou v oblasti ľavého lakťa, pomliaždenia ľavého bedrového kĺbu na vonkajšej strane stehna s krvnou podliatinou (podkožným výronom veľkosti 2x2 cm) a povrchové pomliaždenie chrbta v driekovej oblasti ľahkého stupňa prejavujúce sa začervenaním a palpačnou (dotykovou) bolestivosťou. Znalec ďalej uviedol, že: „poranenie konkrétne pomliaždenie chrbta ľavej ruky na ploche 2x2 cm s podkožným krvným výronom mohlo vzniknúť nárazom pohybujúcou sa rukou do pevného tvrdeného predmetu, t.j. aktívny mechanizmus“. Samotný znalec tak pripustil možnosť vzniku daného poranenia poškodenej aj iným spôsobom ako uviedla vo svojej výpovedi, nehovoriac o tom, že nikto z prítomných svedkov nevidel, že by poškodenú akokoľvek fyzicky napadol, strčil do dverí auta, alebo jej privrel ľavú ruku do dverí.

Zdôraznil tiež, že nie je povinnosťou obvineného dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Preto je nevyhnutné, aby jeho vina bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak. Nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie vo veci je náležité zistenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje nielen zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ale aj objasňovanie okolností a vykonávanie dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obvineného. Každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie vo veci musí byť v súlade s uvedenou zásadou spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať žiadnu pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo opačného záveru. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo.

Vzhľadom na vyššie uvedené požiadal, aby krajský súd odvolanie prokurátora zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podala prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie aj poškodená U. U. N. N., a to proti výroku o náhrade škody a s ním súvisiacemu výroku o vine. Odvolanie bližšie nezdôvodnila, a to ani na výzvu krajského súdu.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti poškodenej U. U. N. N. a jej čiastočnej právnej nástupkyňi X., a.s., prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania, pričom zdôraznil, že okresný súd vyhodnotil dôkazy výlučne v prospech obžalovaného, čo nebolo namieste. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajca obžalovaného poukázal na odôvodnenie vyjadrenia obžalovaného, napadnutý rozsudok považoval za správny a zákonný, preto navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa pridržiaval toho, čo uviedol jeho obhajca, ako aj písomného vyjadrenia a žiadal, aby bol v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, následne preskúmal v intenciiach § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné, napriek tomu ale na jeho podklade zistil iné dôvody, pre ktoré musel napadnutý rozsudok zrušiť a vo veci rozhodnúť sám. Odvolanie poškodenej zamietol ako podané neoprávnenou osobou.

Súd prvého stupňa, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil, avšak použil nesprávny oslobodzovací dôvod podľa § 285 písm. c) Tr. por., t. j., že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, nakoľko mal obžalovaného oslobodiť spod obžaloby procesným postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por., t. j., že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, sa stal, ale nie je trestným činom.

Podľa názoru krajského súdu sú skutkové zistenia súdu prvého stupňa správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Odôvodnenie napadnutého rozsudku analyzuje dôkaznú situáciu a sú v ňom uvedené aj úvahy, ktorými sa okresný súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj právne úvahy na to nadväzujúce. Aj podľa krajského súdu tak bolo preukázané, že pri vzájomnom konflikte s obžalovaným poškodená utrpela zranenia uvedené v obžalobe, a teda došlo k porušeniu spoločenského záujmu chráneného Trestným zákonom na ochrane zdravia ľudí, existujú však dôvodné pochybnosti o tom, aký bol konkrétny mechanizmus vzniku týchto zranení, teda sa nepreukázali ďalšie jednotlivé rozhodujúce skutočnosti uvedené v obžalobe, ktorými by obžalovaný naplnil zákonné znaky uvedených prečinov.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo nebolo namieste, vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu.

Do úvahy prichádzali tri verzie vzniku zranení poškodenej, a to že jej zranenia spôsobil aktívnym vystupovaním obžalovaný, ďalej že k ich vzniku došlo v dôsledku ich vzájomného fyzického konfliktu a v neposlednom rade nie je vylúčená ani možnosť, že si poškodená spôsobila zranenia sama vlastnou váhou, keď pri fyzickom konflikte s obžalovaným stratila rovnováhu a narazila do dverí auta alebo si takto dverami vozidla privrela ruku (pasívny mechanizmus), čo bola pre obžalovaného najpriaznivejšia verzia. Možnosť, že zranenia si spôsobila sama poškodená aktívnym vystupovaním v konflikte s obžalovaným, pritom pripustil aj sám odvolateľ. Nemožno sa potom stotožniť s jeho argumentáciou, že dotknuté odborné vyjadrenie je okrem výpovede poškodenej ďalším dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovaného. Uvedené nezanedbateľné pochybnosti ohľadom mechanizmu vzniku zranení poškodenej by pritom nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov.

Zhrnúc uvedené, keďže vykonaným dokazovaním nebola vylúčená ani jedna z uvedených verzií ohľadom mechanizmu vzniku zranení poškodenej, bolo v zmysle zásady in dubio pro reo nevyhnutné vychádzať z poslednej uvedenej.

Okresný súd potom pochybil, keď po uvedených skutkových zisteniach pripustil, že žalovaný skutok je trestným činom a obžalovaného oslobodil podľa § 285 písm. c) Tr. por., keďže procesný postup podľa § 285 písm. b) Tr. por. je pre neho priaznivejší. Z rovnakého dôvodu, a teda po zistení, že zranenia si mohla poškodená spôsobiť aj sama, neprichádzalo do úvahy ani prípadné posúdenie žalovaného skutku ako priestupku.

Zároveň žalovaný skutok nebolo možné kvalifikovať ani ako prečin výtržníctva, keď už z podanej obžaloby vyplýva, že medzi obžalovaným a poškodenou išlo o vzájomný konflikt. Aj vykonané dôkazy, a to výsluchy svedkov preukázali, že poškodená v ňom sama aktívne vystupovala a obžalovaného fyzicky atakovala. Vzhľadom na okolnosti skutku je tak zrejmé, že nedosahuje nielen intenzitu trestného činu, ale ani priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Odvolací súd v zhode so skutkovými zisteniami prvostupňového súdu konštatuje, že vykonaným dokazovaním nebolo bez pochybností preukázané, že žalovaný skutok je trestným činom, resp. trestnými činmi, aj keď výpoveď poškodenej jeho spáchaniu nasvedčovala a ani vypracované odborné vyjadrenie nevyklúčilo, že popísané zranenia jej mohol spôsobiť práve obžalovaný. Uvedené dôkazy ale sami o sebe, ani v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi jednoznačne nepreukázali ďalšie jednotlivé rozhodujúce skutočnosti, a to konkrétne také konanie obžalovaného, ktorým by naplnil zákonné znaky žalovaných prečinov. Prihliadajúc aj na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného preto bolo zákonné a správne v konečnom dôsledku obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., a teda v tomto smere zmeniť dôvod oslobodenia obžalovaného oproti napadnutému rozsudku v jeho prospech. Je tak zrejmé, že odvolanie okresného prokurátora nebolo dôvodne podané, napriek tomu však odvolací súd na jeho podklade zistil dôvody, pre ktoré musel napadnutý rozsudok zrušiť a vo veci sám rozhodnúť. Tu krajský súd pre úplnosť poukazuje na to, že v prípade odvolania podaného okresným prokurátorom sa neuplatňuje zásada reformatio in peius, a teda mohol rozhodnúť v prospech obžalovaného, aj keď odvolateľ podal odvolanie v jeho neprospech.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým podľa § 288 ods. 3 Tr. por. okresný súd odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na civilný proces, tento odvolací súd síce považoval za zákonný a správny, pretože takýto procesný postup v zmysle uvedeného ustanovenia Trestného poriadku v prípade, že súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, je obligatórny, avšak nakoľko zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu (keďže zrušil výrok o vine, musel zrušiť aj výrok o náhrade škody), následne o nároku na náhradu škody sám rozhodol tým istým spôsobom.

K odvolaniu poškodenej proti výroku o náhrade škody opätovne zdôrazňuje, že v predmetnej veci bolo jej odkázanie s nárokom na náhradu škody na civilný proces postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. obligatórne. Ani poškodená, ktorej sa takýto výrok priamo týka, preto nebola oprávnená napadnúť tento výrok odvolaním. Taktiež nie je zo zákona oprávnená podať odvolanie proti výroku o vine.

Odvolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku z vyššie uvedených dôvodov o odvolaniach okresného prokurátora a poškodenej U.. U. N. N. rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.